

8
1960

ნახ. გ. ლომუასი

ქართული
ბიბლიოთეკა

— მოვდივარ, ძველ წელს მშვიდობას ვუტოვო,
 ამაგდარ მშობელს ჭაბუკი შევცვლი.
 მომაქვს დოვლათი საბჭოთა ქვეყნის,
 ახალი ფული, ოქრო და ვერცხლი.
 — მომაქვს დიდება საბჭოთა ხალხის,
 კოსმოსს რომ მისწვდა გონების ხელით.
 ვარ მშენებელი უთვალავ ახლის,
 დიად შვიდწლედის გპირული წელი.

№ 24

თბილისი ლექსები

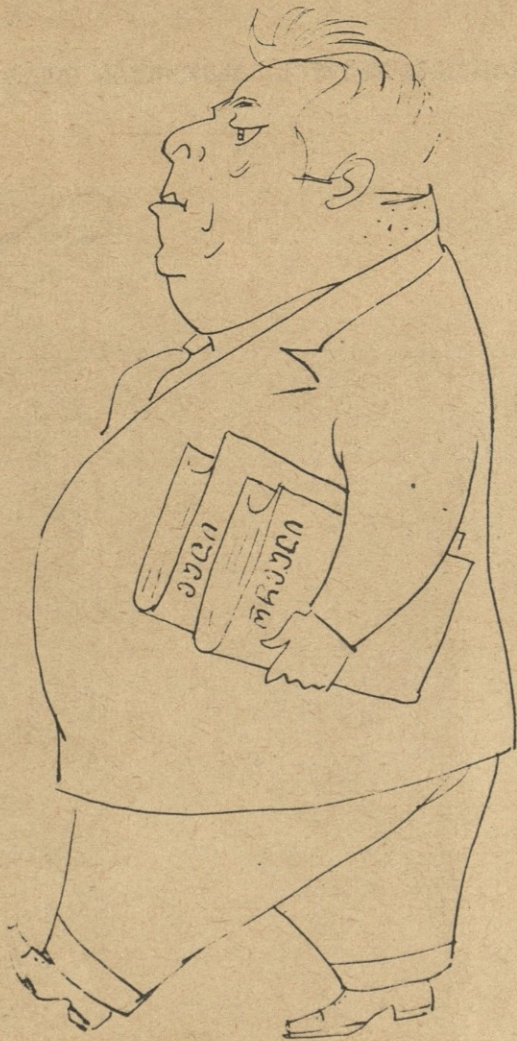
1960

ნიანგი

გამოცემის XXXVIII წელი, ფანი 2 მან.

(1961 წლიდან 20 კაპ.)

სახუნგო

სანდრო ეულს

(დაბადებიდან 70 წლის შესრულების გამო)

ჩვენ ვიცით, ერთ დროს „ნიანგი“
იყო ეულისეული,
შენი ლექსებიც გვინახავს
მკითხველთა ჯარდასეული.
ახლა „საჯაროს“ ვანაგებ,
ხელთა გაქვს სიბრძნის ფესვები.
კიდევ მრავალი გვსმენოდეს
შენგან ნაქუხი ლექსები.
ერთი, ორი,
ხომ ვართ სწორი?!

წერილი უკეთესი

მე ჩემს ხონჩაზე მიწყვიდა
სატირა, პროზა, ბალადა,
ლექსი, ზღაპარი, თარგმანი,
ცნობილი მთად და ბარადა.
ვისაც რა მოსწონს, აიღოს
სახითა მხიარულითა,—
მცირედიც შეიწირების,
თქმული კეთილი გულითა.

ქალთა საპარიკმახეროში

- გამატარეთ, ჩემი რიგია!
- რა გნებავთ, ქალბატონო, რა?
- ექვსთვიანი.
- შვიდთვიანი ხომ არა ხართ? მოითმინეთ, რიგი დაიკავეთ, მოესწრებით დამახინჯებას.
- როგორ თუ რიგი, გუშინ თქვენ წინ არ ვიდექი?
- გუშინ ჩემს წინ შავთმიანი ქალი იდგა.
- ახლა გაწითლებია სირცხვილით, შენ კი არა, ქმარი ვეღარ იცნობს სახლში.
- გელაპარაკებით, ნუ მიფუჭებთ საახალწლო განწყობილებას.
- ვაი შენი მეუღლის ბრალი, დაგხვევდი კი არა, დაგაგლეჯდი მაგ თმებს.

მამაკაცთა საპარიკმახეროში

- ოჩერეედ!
- გამიშვი, თუ ძმა ხარ, მაგ სამართებელს ვარ მიჩვეული.
- მეც მაგის კლიენტი ვარ, ცოტა მოითმინეთ.
- პარიკმახერი კერძო საკუთრება ხომ არ არის, მე არასოდეს ვყოფილვარ მაგის კლიენტი, მაგრამ, რიგი ჩემია და ცოცხალი თავით არვის დავანებებ.
- სახლში თუ იპარსავ, რაღა მაინცდამაინც ვი დეკემბერს მოგინდა საპარიკმახეროში გაპარსვა, ხალხის ნერვებზე თამაშობ?
- მაგი მხოლოდ საახალწლოდ დადის აბანოსა და საპარიკმახეროში.

- ნუ ერევით ჩემს პირად საქმეში.
- ტარო წაისვი, იაფად გამოხვალ.
- ოჩერეედ!
- პრიბოორ!

ბ ა ზ ა რ შ ი

- რას ამბობ, რას, კვერცხი ასე ძვირად გინდა გაყიდო?
- რა ამბავია, სათითაოდ მევაჭრეთ, ბაზარი ხომ არ არის?
- დაგვიკელი, სულ ერთია, ხვალიდან მაგ ფასად ქათამს იყიდის კაცი.
- დაგვიკელი ჰო, სახაჭაპურედ მინდა.
- გინდა გოგლიმოგლისათვის გინდოდეს, კაპიკს ვერ დავუკლებ.
- ვის ელაპარაკებით, შეხედეთ პიანისტივით აქვს თითები. ეგ თუ პარტიოსანი გლენია, რატომ არა აქვს ხელებზე კოჭრები?
- რას ევაჭრებით, აგერ ფერმის კვერცხები იყიდება გროშებად.
- მოიცათ, მოიცათ, ორი აბაზით ნაკლებად მოგცემთ, სახაჭაპურე კვერცხებია.

ო ჯ ა ს შ ი

- გადამრევს ეს კაცი, ასე წვერგაუპარსავი გინდა შეხედე ახალ წელს?
- რომელი ხარ, ქალო შენ, რას გიგავს თმები!

მიკვლე

ახალ წლის ღამით მარჯანოვილის სახელობის თეატრში

ს. ლუგავაძე
გ. ლორთქიფანიძე
მ. გუგუია,
ილიაძე
ილიაძე

— ვინ ხართ მანდ?
— მე, ბებია, ილიკო და ილიაონი ჩამოვედით სოფლიდან ახალი წლის მოხალისად!

ნიანგი

საქართველო

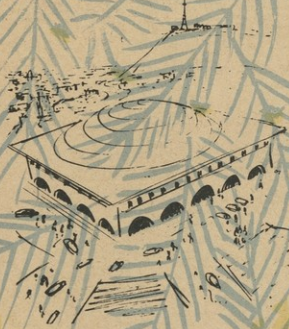

ახალი წლის დღესასწაულთან დაკავშირებით მკითხველები გვთხოვენ მოვასმენინოთ ზოგიერთი წარმოება-დაწესებულებისა და ორგანიზაციის მუშაკებს შემდეგი სიმღერები:

- 1) რესტორნებისა და სასადილოების მუშაკებს:
„ჩუმად, ჩუმად, არცინ გაგვიგოს“.
- 2) ხალხური ცეკვის ინსამბლს:
„დაგვიტეხ და ვერ გბოულობ, მითნარ ხადა ხარ?“ და „ჩემთან ახულო, ჩემთან ღამაზო, ჩემთან იცეკვე!“
- 3) წყალთა მეურნეობის მუშაკებს:
„თებრანე მიდის წყალზედა“ და „ტურფავ, მოდი“.
- 4) თელასის მუშაკებს: „ჩავაქრე ხანთელი, ოთანში ბნელოდა...“ და „დილაა თუ ბინდია, გულში ცეცხლი მინთია...“

- 5) საბინაო სამმართველოსა და სარემონტო კანტორის მუშაკებს:
„ზამთარია, მათოვს, მაწვიმს“ და „უუუუნა წვიმა მოვიდა...“
- 6) სავაჭრო დარგის მუშაკებს: „რა საეპვოდ ილიმები“ და „ჩემო მწველო, ჩემო მკვლელო“.
- 7) კავშირგაბმულობის მუშაკებს:
„ჩემო ტკბილო მეგობარო, შენი ნახვა მენატრება!“ და „მელოდე“.
- 8) საქალაქო ტრანსპორტის მუშაკებს:
„დაიგვიანეს, ჯერ არხად ჩანან“...
- 9) სამკერვალო ფაბრიკებისა და ატელიეების მუშაკებს:
„ახ, ნეტავი არ გამეცვენე თავიდან“ და „რა დაგიშავე, რისთვის დამტოვე...“
- 10) „სტილნი“ ბიჭებს: „კრელო პეპელა, გაფრინდი ნელა...“

სახეობრივი უთანასწორობები

თავისებულად

ოდიოვან სახელგანთქმულო, მზის და ვარდების ქალაქი, შენი დიდება გამხდარა საქვეყნოდ სალაპარაკო. ისე აშენდი, დასახლდი, გრამადებს შენი სახელი, სამეფოში ფეხი აიდგი, წყნეთში სირბილით ახველი, სიცოცხლის ფერი მივიცი ცველა ხევას და ახახვეს, აქეთ სასტუმრო ააგე, იქით აღმართე სასახლე. ამ ახალ წელსაც გისურვებ ისე გავიყვას სახელი, ზღაპრითა თბილისი, ამბობდეს შენი მწახველი.

ადილუარაიმი მუხანათის სამინისტროს

რომ დაივიწყე სოფელი, როდინი, კოვზი, გობიო, ხომ გიყვარს ქართულ ქოთანში ამოღვინილი ლობიო? ხომ გიყვარს პრელი ხალიჩა, კოხტად დაწული კალათი? სულ ცველა დიდებულისა, ამას არ უნდა კამათი, ჰოდა, მიხედ ამ საქმეს, სხვა საქმით რომ ხარ ვართლელი, შემოგვაპარე ხანდახან კოვზი და გობიო ქართლელი.

გარჯანელ მღვინის

პეი თქვენ გურჯანელნი, გაუმადლარო შრომითა, ახალ წელს თქვენთან მისვლა და თქვენი დალოცვა მოინდა, სახელგანთქმულნი გარჯითა, სახელგანთქმულნი ლხინითა, აგვესეთ მთელი ქვეყანა მაღისმთავრული ღვინითა.

ზაითუას

ადრე რა შავცად უნდოდნი ვიდრე გნახავდა აკაკი, ახლა კი ოქროდ ფისდები, ო, რა კარგი ხარ, რა კარგი დე, შენ წიაღში ყოველდღე გმიჩრები ინაღებოდეს, ამ სახალწლოდ დაგვყავებ გულში შავი კე გდებოდენ

სოხამს

შენთან ჩართი, შეე ვგაშავეს, თორემ არიო პირშავენი, შენი სხიისფერნი, გვრებენ, დი ვეშავებენ. ამ ახალ წმთილოცვით, აფხაზეთიბეგულო, სულეყველვაქაქემ, სუსტად კი დაიგულო. ოცნებაა ახეთის კუორტი, სიარული, არასილდეგლოდეს ზღვა, სი და სიხარული!

სახარით ოსეთს

ზოღოს ვიხდი, სახალწლოდ ოსეთში ვერ გეხალეში, ოსურ ლულს და ხაზიზინენებს, აქ თბილისში გეხალეში, შრომის ფერხულს ამკობ «სიმდიო», სამშობლოსთან არ ხარ ვალში, მივლ მსოფლიოს «დააბურებს» დამპყრელი შენი ვაშლი, ათას ლოცვას, ათას კოცნას გამოვადან შენთან ფოსტას, რომ სამშობლოს კვლავ უზრდევ ჩვენი დროის ახალ კოსტას.

სტალინის პუკამინათს

დალოცვილი ქარხანა ხარ, რა გუირს ჩვენი მოსალოცი, გელოდე—მზელაგია, პედაგოგი—ცვლის უფროსი, ჩამკრელი და გამოცხობი ძველი ზოტრქნიკოსი. ფერშალიც გვაეს, შეთათლც ასტრონომი, მუსიკოსი, თუ დირექტორს შევლევო, დასვი აკადემიკოსი.

მახარაილი მხარის

მახარაიის რაიონი განთქმულია გურიაში, ვალდებულემა იყისრა, უერ არ თქმული დღუიაში, კრინანუელი დაახვია, გეიყვანა ხალხი ჩაში, ველო, ვინც კი გვევობრა, შეიტბა უკან კვლითა. — შენს საყვარელ მთავრობასთან რაფ უნდა დავრებ ვალში, გეშა უკვე შეგისრულე, არ შემეჭრა თავი ხალხში, პი რაა, თქვენ მიუფრეთ, რას ჩვეივინ მომავალში!

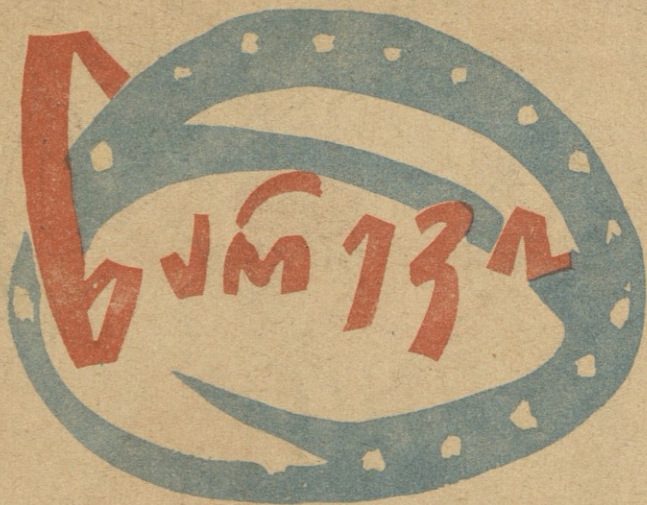
პუთისნა და მის სახალწო ოპარას

ამბობენ რომ ქუთაისში უკვე ოპერაც კიაო, თვითონ ხალხმა ჩაატარა დიდი ოპერაციაო, ყველა ალტაცებულთა, ქალაი თუ კაციოთ, მსმენელემა მოგაყარეს ხან ვარდები, ხან იფი, განთქმული იყავ ქეღებით, დროსტარებთ, ვარდებით, ახლა უკვე გულს ვეზარებ მანქანებით, არივით. შენი მჭელი ხეში ისმის, აისი თუ დაისია, ხალხი ბოღოს ძღვსე შოულმოს, ხან ნაღობა, ხან ნიხია, და დაისმა ქუთაისში საქართველო დაისია.

ბათუმის ახვეუის ფაზარის მუხამას

ბათუმი, ახვეს გიქებენ, ქართულ საწოლს და მკრდას, გისურვებ შენი ავეჯი ყველა ოჯახში დიადგას, იგი გეშრომის, მიუღვეთი შეყოზინდეს და დაძველს, ვეღარ არივდეს რიგის და შენს გამოშვებულ ავეჯებს.

ამინდის ბიუროში

ამინდის ბიუროში შევიდა კაცი და გაბრაზებულმა იკითხა:

- ვინაა-თქვენი უფროსი?
- გასულია.
- არა გრცხვენიათ, კაცო, გაზეთში წერთ, სუსტი ქარიო და ესაა სუსტი, ლამის ხეები მოგლიჯოს?
- ხომ არ მოუგლეჯია?
- არა, მაგრამ...
- აი, როცა მოგლეჯს, მეორე დღეს წაიკითხავ, რომ გუშინ ქალაქში ძლიერი ქარი იყო. ახლა ქუდი დაიხურე და გადი გარეთ.

ბ. კაჯარაძე

მლიქვნელის თავგანთირება

ნახ. ღონისა

- ამოდენა უნაწეს რა დამალევენებს, თავი კი არ მაქვს მოძულებული!
- მე დავლევ, უფროსო, თქვენს მაგივრად. სხვა რაში გამოვადგებით, სმა მაინც ვიცი!

- ვისი სული გსურთ?
- ათას ცხრაას სამოცდაექვსი წლისა!

რადიომიმღების როლი ზოგირით ოჯახში

- რატომ აყვირებენ მეზობლისას რადიომიმღებს?—მკითხა მეგობარმა.
- ჩხუბობენ...
- მეგობარმა იმავე დღეს შეიძინა რადიომიმღები.

რას სჭირდება ღისარგასიას

- როგორ არის თქვენი მეგობრის დისერტაციის საქმე? ბრწყინვალედ. დღეს სოფლიდან 12 კოკა ღვინო, 10 გოჭი, 20 ქათამი, 5 ინდაური და სახაჭაპურე ყველი გამოუგზავნეს.

ბ. ზვიაძე

საქართველო

ნაწნავებზე

ნაწნავები!—სად ვიპოვო?...
ვაკვირდები დანანებით,
რომ მხედებიან თმაქოჩორა
ნონები და მანანები...

ალარ მახსოვს რა თვე იყო—
თებერვალი თუ მაისი;
ალარ მახსოვს გორი იყო,
თბილისი თუ ქუთაისი;

მე იქ კონცერტს დავესწარი...
ერთი ფიქრით ნაწამები,—
ელვანავით ირხეოდნენ
ნაწნავები!

ნაწნავები!

და ერთ-ერთი ავირნიე,
მივაშტერდი ბედადჩენილს;
გადგუწვეტიე—მოვიტაცო,
გავახარო დედაჩემი...

მაგრამ ფარდა დაეშვა და
როს გავიჭერ გავაჩეებით,
ვფიცავ—ველარ გავარჩიე
გოგონები და ბიჭები.

საით გაქრნენ ნაწნავები,
სადღა ვპოვებ იმ მანდილებს?...
ვაგლახ, გვიან გავარჩიე
სიყალბე და სინამდვილე!

ჰოდა, დღესაც ვიღაგები
იმ წუთების მოგონებით—
ხელში შემრჩნენ ჩემზე უფრო
გაკრებულ გოგონები!

სმარტო ფაცაცია

— მე შენ სულაც არ გიყვარვარ! შეხედე, ის კაცი რა ლა-
მაზი თაიგულით დახვდა ცოლს!
— კი არ დახვდა, აცილებს!

ნახ. ზ. ლეჟავასი

გამოყენებითი გათვამატიკა

ნათელა მარტყოფაშვილს და ეკატერინე შაუშოვას იმდენად გაუმარტი-
ვებიათ და პრაქტიკული გაუნდიათ არითმეტიკა დამრგვალების გზით, რომ იგი,
თამამად შეიძლება ითქვას, ამიერიდან დიდ სარგებლობას მოუტანს, როგორც
გამყიდველებს, ისევე მყიდველებს; რადგანაც უკვე აღარ მოუხდებათ კაპიკების
ერთი მეორისათვის მიმატება და შეკოწიწ-შემოკოწიწება ჯამის დასადგენად.

მარტყოფაშვილი და შაუშოვა თბილგაჭრობის № 2 უნივერსიტეტის საბავ-
შვო განყოფილების გამყიდველებია.

აი მათი გამოყენებითი არითმეტიკის ნიმუში:
ა. წ. 14 დეკემბერს განყოფილებაში გასაყიდად გამოიტანეს ბავშვის წინ-
დები (ფაქტურა № 1783). თანახმად ფაქტურისა, წინდები ღირს:

- ზომა № 16—2 მ. 50 კ.
- № 18—3 მ
- № 20—3 მ. 50 კ.
- № 22—4 მ. 50 კ.

მარტყოფაშვილმა და შაუშოვამ რამდენიმე ასეული წინდა, თავიანთი გა-
მოყენებითი არითმეტიკის მიხედვით, 5-5 მანეთად გაყიდეს, არც თვითონ გა-
წვალებულან ანგარიშით, არც მყიდველები გაუწვალებიათ, მყიდველებიც „კმა-
ყოფილები“ დარჩნენ და გამყიდველებიც; ეს უკანასკნელები, როგორც ბორო-
ტი ხმები ამბობენ, უფრო კმაყოფილი დარჩენილან.

უნივერსიტეტის დირექტორს, აშხ. გიორგი პლატონის ძე ხვინგიას, არცთუ ისე
გაკვირვებია, რომ სამანეთიანი წინდა 5 მანეთად იყიდებოდა, სამაგიეროდ
მისი მოადგილე, ვასილ თეოფილეს ძე არიშვილი, ცოტა მაინც „შეშოთდა“
და გამყიდველები სექციის გამგესთან—გენადი დადუნაშვილთან ერთად მამა-
შვილურად „დატუქსა“ შემდეგი სიტყვებით:

— 50-50 კაპიკი აგელოთ ზედმეტი თითო წყვილიდან, ხომ ვითხარით,
ცოტ-ცოტა იკმარეთ, ნუ დახარბდებითო.

მაგრამ, რატომღაც, ასე არ ფიქრობენ მყიდველები და მათ შორის წელი
ავდევა და კლავდია ევსტიგნევა, რომლებიც წინააღმდეგობას დაბრუნებას მოითხო-
ვენ, რადგანაც მათ არ აწყობთ მარტყოფაშვილის და შაუშოვას ვაი-მათემატიკა.
იქნება რაიმე საახალწლო საჩუქარიც მიართვან მარტყოფაშვილსა და
შაუშოვას?!

2 მუშტარჩი

დოლარის სახალწლო აგონია

ამერიკის შეერთებულ შტატებში შეშფოთებული არიან იმის გამო, რომ ამერიკის მოკავშირეები უარს ამბობენ დახმარება გაუწიონ დოლარს.

— შეეწყით დაგადოვილსა და სნეულს!